

Llibres per a aprendre

«La necessitat crea l'òrgan», diuen, però potser cal afegir que això és cert sempre que aquesta necessitat siga legalitzada. Aprendre el català, ensenyar-lo, són tasques necessàries sempre, però fins fa poc desateses. Amb l'entrada de l'idioma en els centres docents, l'aparició sistemàtica de textos d'ensenyament ha vingut com una conseqüència lògica.

Gregal Llibres és una editorial creada per una societat anomenada Consorci d'Editors Valencians, de la qual formen part diverses empreses d'arreu del país. Començà a publicar el curs passat i ha llançat ja una sèrie eficaç de volums. N'és directora Mercè Aguilera i director pedagògic Vicent Pascual.

A hores d'ara, Gregal ha proveït el mercat amb els títols següents. Per a l'etapa de pre-escolar, els *Gavina 1* i *2*, dels quals són autors Rosa Maria Serra-

J.F. no, Isabel Mingo i Júlia Gómez. Per al cycle inicial d'Ensenyament General Bàsic, *Vola, Topi!* i *Milot-*

Dues de les edicions de Gregal Llibres: un text didàctic i un altre de lectura

xa, d'Empar Arenas, Fina Mesquida i Carme Miquel. Per al mitjà, *Sambori*, de Marisa Lacuesta, Alfred

Ramos i Adela Costa, i *Raim de pastor*, dels dos primers autors. Al mitjà és dedicat *Espígol*, de Manuel Civera i Francesca Gimeno. A la segona etapa, *Llavor*, de Miquel Juan, Víctor Peris, Josep Ortiz i Francesc Gascon. Finalment, per a BUP i Forma-

il·lustrades, entre altres, per Joan Verdú. Manuel Granell —director gràfic de l'editorial—, Joan Carles Bixquert, Lourdes Bellver i Paco Giménez.

A més, Gregal ha publicat llibres de lectura per als diversos cicles: *Sucret*, *Parotet*, *Les indagacions d'Hemifell SA*, *Irregularitats en la construcció* i *Lectures de l'ullal*, signats per alguns dels autors ja citats, a més d'Empar de Lanuza i Francesc Pérez.

D'altra banda, Marc Granell i Adolf Beltran hi han tret un primer volum de la seua *Antologia d'escriptors valencians*, que forma part d'un conjunt d'altres obres de caràcter complementari.

Un to directament literari, per a xiquets de primeres edats, és el dels contes de La Granota, dels quals han eixit fins ara els titulats *Barrets barata rialles*, de Carme Miquel; *La pluja boja*, de Joan Vila; *El poble sense color*, d'Antoni Mas Navarro, i *Sopa de lletres*, de Fina Masgrau.

En molt poc de temps, s'ha posat, així, a l'abast dels valencians més joves els instruments imprescindibles per a l'aprenentatge de l'idioma.

Un Pedrolo i més sermons

La vida de veïnat és plena d'interès per als qui s'ocupen de les xafarderies. Quan, de dalt a baix dels replans d'una escala, comença a circular el rumor que un matrimoni té dotze fills a la mili, també pot començar una novel·la. D'ací parteix, precisament, *Domicili permanent*, la

Un Pedrolo divertit

darrera (¿darrera?) novel·la publicada per Manuel de Pedrolo i que porta el segell editorial de La Magrana.

Domicili permanent és una narració boja, plena d'acudits immoderats i en la qual la realitat quotidiana s'eixampla, per voluntat de l'autor, cap ací i cap allà, com en una mena de sainet modern d'efecte assegurat. Ben divertit.

Els personatges, no massa, però ben triats i definits, s'embranquen en rars vicissituds que enganxen el lector sense amollar-lo.

Deia sant Vicent Ferrer que no se sabia si el fruit de l'arbre del bé i del mal que la Bíblia reporta «era poma, figa o raïm». És un dels molts detalls amables que conté el volum cinqué dels seus *Sermons*, publicat per Barcino a cura de Gret Schib, i que es pot llegir com a monument de l'idioma o, ¿per què no?, com a font inexhaurible de curiositats entretingudes. «Les formigues se suporten totes en una casa», diu. Potser Pedrolo ho ignorava.